

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové, soudkyně JUDr. Evy Lukotkové a soudce Mgr. Petra Sedláka, v právní věci žalobce **GE Medical Systems Česká republika, s.r.o.**, se sídlem Vyskočilova 1422/1a, Praha 4, zastoupeného Mgr. Matějem Váchou, advokátem v PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1, proti žalovanému **Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Centrum kardiovaskulární a transplantační chirurgie Brno**, se sídlem Pekařská 53, Brno, zastoupené JUDr. Antonínem Mimochoďkem, advokátem se sídlem Pekárenská 12, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 21. 12. 2012, č. j. ÚOHS-R324/2012/VZ-24169/310/JRa,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 12. 2012, č. j. ÚOHS-R324/2012/VZ-24169/310/JRa, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 13.200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Matěji Váchovi, advokátovi v PELIKÁN KROFTA KOHOUTEK advokátní kancelář s.r.o., se sídlem Tyršův dům, Újezd 450/40, Praha 1.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení a průběh správního řízení

[1] Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Brně dne 25. 2. 2013 domáhal vydání rozsudku, kterým by bylo zrušeno rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 21. 12. 2012, č. j. ÚOHS-R324/2012/VZ-24169/310/JRa (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2012, č. j. ÚOHS-S302/2012/VZ-19924/2012/513/EDo (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), pro jeho nezákonnost zrušeno (zrušení prvostupňového rozhodnutí se pak žalobce domáhá také), věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení, a aby žalovaný byl zavázán k povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

[2] Osoba zúčastněná na řízení (dále také „zadavatel“) vyhlásila dne 20. 12. 2011 veřejnou zakázku s názvem „Dodávka angio CT“ (dále jen „zadávací řízení“). Žalobce v zadávacím řízení vystupoval jako dodavatel uchazeče, společnosti Electric Medical Service, s.r.o., která předložila podle hodnotících kritérií nejvhodnější nabídku. O výběru této nejvhodnější nabídky však nebylo zadavatelem rozhodnuto, protože zadavatel rozhodl dne 6. 4. 2012 podle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „ZVZ“), o zrušení zadávacího řízení. Důvodem zrušení bylo podle zadavatele vydání tiskové zprávy Ministerstvem zdravotnictví ČR o přípravě sloučení zadavatele s Fakultní nemocnicí u sv. Anny v Brně. Žalobce podal proti postupu zadavatele námitky, které byly zadavatelem zamítnuty. Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí shledal, že zadavatel postupoval při zadávání veřejné zakázky v souladu se ZVZ a návrh žalobce dle ustanovení § 118 odst. 5 písm. a) ZVZ zamítl. Podaný rozklad byl poté napadeným rozhodnutím předsedy žalovaného také zamítnut a byla potvrzena správnost závěrů prvostupňového rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

[3] Žalobce odůvodnil žalobu tím, že napadené rozhodnutí žalovaného je nezákonné a vymezil okruh 7 níže podtržených žalobních námitek.

[4] Nesprávné posouzení zrušení zadávacího řízení zadavatelem – žalobce má za to, že nebyly splněny podmínky k aplikaci ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, jelikož jen z existence tiskové zprávy ze dne 14. 3. 2012 o hypotetickém záměru Ministerstva zdravotnictví (zřizovatele) o integraci zadavatele a Fakultní nemocnice u sv. Anny v Brně, nelze v žádném případě dovodit, zda k uvedenému záměru skutečně dojde či nikoliv. Žalobce upozorňuje, že zřizovatel nepodnikal a nepodniká žádné kroky k tomuto sloučení a odkazuje na dopis zřizovatele ze dne 10. 5. 2012, č. j. MZDR 15679/2012, ze kterého vyplývá, že uvedená integrace vyžaduje legislativní řešení, a že zadavatel nedostal od zřizovatele žádný pokyn k rušení tehdy probíhajících zadávacích řízení. Namítá také to, že se žalovaný s tímto navrženým důkazem nikterak nevypořádal. V průběhu zadávacího řízení se dle žalobce tedy nevyskytly zákonem požadované důvody hodné zvláštního zřetele pro zrušení zadávacího řízení a žalobce s odkazem na správní spis dodává, že doložil, že o tomto sloučení se uvažuje

dlouhodobě, daleko před vypsáním předmětného zadávacího řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že tento fakt je předmětem diskusí již od roku 2005, dále se ovšem s tímto tvrzením nijak nevypořádal, čímž dle žalobce došlo k porušení ZVZ – přezkoumání důvodu zrušení zadávacího řízení. Dále s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, sp. zn. 2 Afs 64/2009, žalobce konstatuje, že jakékoliv zrušení zadávacího řízení musí být vykládáno restriktivně. Žalovaný však podmínky pro zrušení zadávacího řízení vyložil extenzivně a nijak nezdůvodnil, z jakého důvodu považuje samotnou „hrozbu“ či „obavu“ za objektivní důvod pro zrušení zadávacího řízení. Tím došlo k porušení ZVZ ve formě nezákonného extenzivního výkladu.

[5] Žalovaný se dle žalobce dále nevypořádal s navrženými důkazy – svědeckými výpověďmi. Navrzení svědci (většinou vysocí představitelé zřizovatele či zadavatele) měli odpovědět na otázku, zda se činí jakékoliv kroky k výše uvedenému sloučení s Fakultní nemocnicí u Sv. Anny. Žalovaný však jejich výpověď odmítl, a to bez jakéhokoliv zdůvodnění. Žalobce pak s ohledem na to také namítá, že žalovaný porušil právo žalobce na spravedlivý proces, a to tím, že v souladu s ustanovením § 49 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „SŘ“), nenařídil ústní jednání, při kterém měly být provedeny žalobcem navržené důkazy.

[6] Posledním žalobním bodem je pak nezákonná presumpce nedodržení podmínek poskytnutí dotace. Žalobce s odkazem na bod 62 napadeného rozhodnutí konstatuje, že vyjádření žalovaného, že dotace nutná pro uskutečnění veřejné zakázky může být ohrožena skutečností, že jiný subjekt v kraji pořídí počítačový tomograf, je poněkud absurdní. Navíc tak žalovaný dovozuje pouze z vyjádření zadavatele, přičemž toto nepodkládá žádnými důkazy. Žalobce zcela nesouhlasí s tvrzením, že by řádnou realizací zadávacího řízení vyhlášeno v souladu s podmínkami pro poskytnutí dotace mělo dojít k samotnému porušení těchto podmínek. Žalovaný tak postupoval v rozporu s ustanoveními § 3 a § 50 odst. 1 SŘ.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

[7] Žalovaný ve svém vyjádření, doručeném soudu dne 18. 4. 2013, navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Zároveň žalovaný uvedl, že dané skutečnosti – záměr zřizovatele sloučit zadavatele s jiným subjektem, který obdobný předmět veřejné zakázky rovněž poptává a s tím související nevyužitelnost zadavatelem poptávaného předmětu veřejné zakázky spolufinancovaného z prostředků Evropské unie, jsou skutečnosti objektivní, vzniklé vně zadavatele a je tedy možné je považovat za důvody hodné zvláštního zřetele, na základě kterých je možné zrušit zadávací řízení postupem dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ.

[8] Dopis zřizovatele ze dne 10. 5. 2012, č. j. MZDR 15679/2012, byl zaslán až po vydání rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, ale tento dopis by na dané věci stejně nic nezměnil, jelikož nákup z hlediska zadavatele již nepotřebného předmětu veřejné zakázky o předpokládané hodnotě 31 800 000 Kč bez DPH je zcela nevhodný, neefektivní a neúčelový, což je v rozporu se smyslem ZVZ.

[9] Žalovaný dále opakuje, že další závažnou objektivní skutečností je faktická nemožnost dodržet dotační podmínky na pořízení předmětu veřejné zakázky, přičemž tento závěr je dle žalobcova názoru opíráno toliko o vyjádření zadavatele, v tomto ohledu je však nutno poukázat

na to, že žalobce nepředložil v řízení žádný argument, jež by tvrzení zadavatele vyvrátil. V dané souvislosti si lze jen stěží představit finanční zajištění z fondu Evropské unie za předpokladu, že by zadavatel porušil dotační podmínky, ale i zadávací dokumentaci k předmětu veřejné zakázky, což vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu, sp. zn. 2 Afs 64/2009.

[10] K neprovedení důkazů žalovaný uvádí, že listiny a dokumenty, které se nacházejí ve spise, jsou z hlediska zjištění skutkového stavu věci dostačující a nelze očekávat z navržených výpovědí větší přínos pro objektivní posouzení věci. Žalovaný také neučinil extenzivní výklad ZVZ, jak namítá žalobce. Dle žalovaného je nutné přihlídnout k tomu, že v případě pokračování v zadávacím řízení a vydání rozhodnutí by nastala situace, kdy v Brně by existovaly dva subjekty (u kterých zřizovatel předpokládá jejich sloučení), jež pořídí dva téměř totožné předměty veřejné zakázky v ceně několika desítek milionů Kč, které by z důvodu duplicity měly nízkou kapacitu využití, což je u předmětné veřejné zakázky zcela jistě v rozporu s účelem poskytnuté dotace.

[11] V replice, doručené zdejšímu soudu dne 3. 6. 2013, žalobce uvádí, že se neztotožňuje s tvrzením žalovaného o nemožnosti dodržení dotačních podmínek – žalovaný ani neuvedl, ze kterých ustanovení právních předpisů (např. vyhlášky č. 560/2006 Sb.) dovedl nemožnost dodržet dotační podmínky ze strany zadavatele a žalobce dále navrhl, aby žalovaný doložil svá tvrzení předložením podmínek poskytnutí dotace, které nejsou veřejně přístupné. Žalovaný dle žalobce nesprávně posoudil situaci tak, že by zadavateli neměla být poskytnuta dotace, přičemž však nebyly předloženy žádné relevantní podklady, kterými by tato domněnka byla potvrzena. Zároveň žalobce konstatuje, že tento tvrzený důvod není tím důvodem, který by zadavatel použil pro zrušení zadávacího řízení, jak vyplývá ze spisové dokumentace, proto je tento důvod irelevantní a žalovaný jej použil pouze jako zástupný argument, se kterým se snaží vyvážit neplatnost zadavatelem tvrzeného důvodu zrušení. V ostatních částech repliky setrvává na svých námitkách uvedených v žalobě.

IV. Posouzení věci krajským soudem

[12] Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě dle ustanovení § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) osobou k tomu oprávněnou dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. a jde o žalobu přípustnou ve smyslu ustanovení § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.

[13] Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první, s.ř.s.), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Dospěl k závěru, že žaloba je důvodná a na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s. bez nařízení jednání rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[14] Podstata věci je založena na zodpovězení otázky, zda zadavatel veřejné zakázky (osoba zúčastněná na řízení) splnil zákonem dané podmínky pro rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení dle ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ.

[15] Ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ stanoví: „Zadavatel může bez zbytečného odkladu zrušit zadávací řízení, pouze pokud v průběhu zadávacího řízení se vyskytly důvody hodné zvláštního zřetele, pro které nelze na zadavateli požadovat, aby v zadávacím řízení pokračoval.“

[16] Krajský soud úvodem predestírá právně-teoretický výklad vycházející z odborné komentářové literatury (srov. Jurčík, R. *Zákon o veřejných zakázkách. Komentář*. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, 850 s. S. 554-560. nebo Podešva, V. [et al.] *Zákon o veřejných zakázkách: komentář*. 2. vyd. Praha: Wolters Kluwer, 2011. 631 s. k § 84) a související judikatury. Krajský soud konstatuje, že je vždy třeba, aby zadavatel náležitě tyto důvody hodné zvláštního zřetele zvážil a řádně odůvodnil. Mezi takové důvody pak lze řadit například přírodní katastrofu, nepřidělení příslibené dotace, obdržení nabídek výrazně převyšujících předpokládanou cenu apod. a musí se přitom jednat o takový případ, kdy zadavatel již nemá možnost přijmout opatření k nápravě (§ 111 odst. 6 ZVZ). Tyto důvody ke zrušení pak „musí být důvody objektivními, které stojí vně zadavatele, které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo, a které by představovaly stejně závažný a objektivní důvod pro jinou osobu v témže nebo ve srovnatelném postavení zadavatele a v týchž či srovnatelných okolnostech, za nichž má být zadávací řízení rušeno. [...] Jakékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky ale musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele, která by mohla vyústit v korupci či nepřípustnou veřejnou odplatu“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2010, č. j. 2 Afs 64/2009-109). Krajský soud má za to, že pokud je zásadu objektivní nutno dodržet při zadávání veřejné zakázky, nelze ji negovat posteriorně tím, že pro subjektivní důvody zadavatel zakázku zruší. Objektivní přístup musí být zachován po celou dobu procesu, jak již vyslovil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 12. 5. 2008, č. j. 5 Afs 131/2007-131, kde uvedl, že předmět a podmínky definované v zadávací dokumentaci nebo v oznámení veřejné zakázky musí být dodržovány po celý „život“ veřejné zakázky (totéž platí pro dodržení zásad ve smyslu ustanovení § 6 ZVZ). Krajský soud tedy v soudním řízení zkoumal, jestli byly zadavatelem naplněny výše uvedené podmínky pro zrušení zadávacího řízení.

[17] Krajský soud po studiu spisové dokumentace konstatuje, že zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení ze dne 6. 4. 2012 a dále v písemné zprávě zadavatele ze dne 18. 4. 2012 uvedl toliko 2 úvody pro zrušení zadávacího řízení. Tím prvním je plánované sloučení zadavatele s Fakultní nemocnicí u Sv. Anny v Brně (jediným podkladem pro tento důvod zrušení zadávacího řízení je pak tisková zpráva Ministerstva zdravotnictví ze dne 14. 3. 2012) s tím, že zadavatel tuto skutečnost považuje v souvislosti s předmětným zadávacím řízením za naprosto klíčovou. Druhým důvodem (částečně navazujícím na ten první) je ten, že subjekt, se kterým bude zadavatel sloučen, sám podobný počítačový tomograf pořizuje a zadavatel považoval za nemyslitelné, aby byly pořizeny dva špičkové počítačové tomografy dvěma subjekty, které budou sloučeny v jeden. Po sloučení těchto dvou subjektů nebude potřeba dvou takto špičkových zařízení a pokračování v průběhu zadávacího řízení by se pak stalo neehospodárným a zbytečným. Právě jen a pouze tyto 2 důvody pro zrušení zadávacího řízení pak měl žalovaný v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí zkoumat.

[18] Pokud předseda žalovaného v bodech 61 – 63 napadeného rozhodnutí potvrzuje závěry prvostupňového rozhodnutí, že jedním z důvodů pro zrušení zadávacího řízení byla i obava z

neposkytnutí dotace v rámci projektu spolufinancovaného Evropskou unií, tak tím potvrzuje chybný postup žalovaného, který zcela vystoupil ze své pravomoci, jelikož měl pouze posoudit, jestli zadavatel dodržel podmínky pro zrušení zadávacího řízení a řádně je odůvodnil. Jak bylo uvedeno v bodě [17] tohoto rozhodnutí, zadavatel jako důvod pro zrušení zadávacího řízení možnost neobdržení dotace ze strany Evropské unie vůbec neuvedl. Žalovaný tedy zcela nezákonně dotváří argumentaci pro zrušení zadávacího řízení namísto zadavatele, čímž překračuje svou úlohu danou mu ZVZ. Krajský soud se na tomto místě musí zcela ztotožnit s argumentací žalobce shrnuté v bodě [11] tohoto rozhodnutí a konstatovat, že uvedený důvod považuje za irelevantní pro soudní řízení. Krajský soud tedy shrnuje, že tohoto argumentu ve správním řízení před žalovaným nemělo být vůbec použito a žalovaný se měl toliko vypořádat s 2 důvody pro zrušení zadávacího řízení tak, jak je uvedl ve svém rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení zadavatel, nikoliv za něj tyto důvody dotvářet. Nicméně i přes toto jednoznačné procesní pochybení žalovaného, krajský soud dále zkoumal, jestli přeci jen nebyly splněny zákonné podmínky pro zrušení zadávacího řízení i z jiných žalovaným (zadavatelem) uvedených důvodů.

[19] Za hlavní důvod pro zrušení zadávacího řízení žalovaný ve shodě se zadavatelem označil možné sloučení zadavatele s jiným zdravotnickým zařízením, a to s Fakultní nemocnicí u Sv. Anny v Brně a jako jediný podklad pro tento závěr pak byla uvedena tisková zpráva Ministerstva zdravotnictví ze dne 14. 3. 2012, kde byla představena redukce agend, úřadů a institucí s cílem úspory finančních prostředků vyšší než 100 milionů Kč a byla výslovně uvedena integrace zadavatele s uvedeným zdravotnickým zařízením.

[20] Krajský soud úvodem připomíná dikci ustanovení § 84 odst. 2 písm. e) ZVZ, kde je uvedeno, že důvody hodné zvláštního zřetele se musí vyskytnout v průběhu zadávacího řízení. Krajský soud zde musí přisvědčit žalobci, že se mu podařilo jednoznačně prokázat, že o možném sloučení těchto dvou institucí se uvažuje dlouhodobě. Žalobce toto doložil 5 listinnými důkazy založenými ve správním spise, a to konkrétně např. článkem *Mladá fronta Zdravotnické noviny* „Roman Kraus: Sázím na motivaci a ne na příkazy“ ze dne 14. 5. 2007 nebo článkem *Aktuálně.cz* „Unikátní centrum má v rukách vláda“ ze dne 11. 12. 2005 atd. Uvedený důvod pro zrušení zadávacího řízení se tak nejen v odborných kruzích vyskytuje již minimálně od roku 2005 a je tedy poněkud nevěrohodné, že by se sám zadavatel, o jehož sloučení s jiným subjektem se jedná, o tomto důvodu dozvěděl až z uvedené tiskové zprávy. Krajský soud tedy musí dát za pravdu žalobci, že pouhá možnost (obava) ze sloučení je (či by alespoň měla být) na straně zadavatele dlouhodobě přítomná, a krajský soud konstatuje, že pouze tato možnost (obava) ze sloučení rozhodně nemohla být sama o sobě důvodem pro zrušení zadávacího řízení. Nadto krajský soud dodává, že je *prima facie* zřejmé, že zrušit zadávací řízení na veřejnou zakázku v hodnotě desítek milionů Kč jen na základě tiskové zprávy, je značně nestandardní, a naprosto hraničí s transparentností zadávání veřejných zakázek ve smyslu ustanovení § 6 ZVZ.

[21] Krajský soud by však za důvod pro zrušení zadávacího řízení mohl uznat fakt, že je sloučení již v takové fázi rozpracovanosti (tedy v tomto případě nutných legislativních kroků), že by k němu došlo v historicky krátké době od zrušení zadávacího řízení, jehož případné pokračování by vedlo k budoucí nemožnosti realizace veřejné zakázky. Tento důvod by pak mohl být (při dodržení všech zákonných předpokladů) považován za důvod zvláštního zřetele hodný pro zrušení zadávacího řízení. Ale jak zcela správně doložil žalobce, tak dopisem

Ministerstva zdravotnictví ze dne 10. 5. 2012, č. j. MZDR 15679/2012 (je založen ve správním spise) bylo poskytnuto jednoznačné stanovisko zřizovatele, že „*v současné době nepadlo definitivní rozhodnutí o sloučení Fakultní nemocnice u Sv. Anny a Centra kardiiovaskulární a transplantační chirurgie Brno. Jedná se o záměr vyžadující legislativní řešení. V žádném případě nemá tento záměr jakýkoliv vliv na zadávací řízení realizována oběma subjekty.*“ Krajský soud konstatuje, že v případě, že zadavatel měl obavy ze svého sloučení s jiným subjektem, měl požádat svého zřizovatele o pokyn (stanovisko) ve vztahu k probíhajícím zadávacím řízením. Toto však neučinil, čímž zatížil své jednání jednoznačnou chybou a způsobil nezákonnost samotného rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, jelikož neměl najisto postaveno, že jsou zde takové objektivní důvody, které stojí vně zadavatele, a které atakují samotný smysl dokončení již zahájeného zadávacího řízení, a které vystavují zadavatele objektivnímu riziku pro případ, že by zadávací řízení zrušeno nebylo. Krajský soud nad výše uvedené dodává, že je poněkud zarážející (a svým způsobem až skandální), že stanovisko zřizovatele o možných důsledcích plánovaného sloučení obou subjektů na zadávací řízení, obdržel až žalobce na základě zákona o svobodném přístupu k informacím a zadavatel si o něj vůbec nepožádal. Konečně pak krajský soud nad rámec dodává, že, jak je zřejmé z existence osoby zúčastněné na řízení (její právní osobnosti), tak z obecně známých informací, k dnešnímu dni ke sloučení obou subjektů nedošlo.

[22] Žalovaný tedy potvrdil chybné jednání zadavatele a navíc tím, že ani neprovedl důkazy navržené žalobcem, neměl ani on jednoznačný podklad pro své rozhodnutí, tedy, aby měl alespoň žalovaný najisto postaveno, v jaké fázi se sloučení obou subjektů, v době rozhodnutí zadavatele, nacházelo. Toto konstatování zdejšího soudu je umocněno (s odkazem na výše uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu) tím, že jakékoliv zrušení zadávacího řízení v případě veřejné zakázky musí být vykládáno restriktivně, aby bylo zamezeno libovůli (svévůli) veřejného zadavatele. Žalovaný však takto restriktivně nepostupoval, spíše naopak postupoval tzv. „na ruku“ zadavateli, když za něj doplňoval důvody pro zrušení zadávacího řízení (viz bod [18] tohoto rozhodnutí). Tímto se žalovaný dopustil jednoznačné vady řízení, jelikož skutkový stav, který vzal za základ napadeného rozhodnutí, neměl (a pravděpodobně ani nemohl mít) ve správním spise oporu.

[23] Druhým důvodem uváděným zadavatelem pro zrušení zadávacího řízení bylo pořízení obdobného přístroje Fakultní nemocnicí u Sv. Anny v Brně. Nicméně hlavním argumentem zadavatele bylo, že pořízení tohoto přístroje ztrácí smysl z důvodů obavy ze sloučení zadavatele s tímto subjektem, tedy, že by jedna právnická osoba po sloučení měla dva obdobné přístroje, které by tím pádem nevyužila. K tomuto sloučení jednak nedošlo a tato argumentace sloučením byla vypořádána zdejším soudem výše. Zdejší soud tedy považuje tento důvod pro zrušení zadávacího řízení za zcela podléhající splnění bodu prvního, tedy, že tento důvod samostatně nemůžeme obstát, jelikož je podmíněn naplněním integrace obou subjektů, ke které však nedošlo. Jinými slovy: zadavatel tento argument uvedl jako podpůrný pro případ, když dojde ke sloučení obou subjektů, samostatně jej však pro zrušení zadávacího řízení nepoužil a ani se touto okolností nikterak ve svém rozhodnutí nevypořádal (tedy, jestli by zrušil zadávací řízení na základě informace o existenci dvou stejných přístrojů – počítačových tomografů – v Brně i tehdy, kdyby ke sloučení obou subjektů nedošlo). Krajský soud tedy tento důvod pro zrušení zadávacího řízení musí také pokládat za nezákonný.

[24] S ohledem na výše uvedené je však třeba podotknout, že žalovaný v prvostupňovém i napadeném rozhodnutí roli zadavatele opět nahrazuje, kdy uvedl, že je nutné přihlídnout k tomu, že v případě pokračování v zadávacím řízení by nastala situace, kdy v Brně by existovaly dva subjekty, jež pořídí dva téměř totožné předměty veřejné zakázky v ceně několika desítek milionů Kč, které by z důvodu duplicity měly nízkou kapacitu využití, což je u předmětné veřejné zakázky zcela jistě v rozporu s účelem poskytnuté dotace. S tímto argumentem nelze *a priori* nesouhlasit. Krajský soud však zde musí klást otázku, jestli je však toto v předmětném řízení úloha žalovaného. Zdejší soud je přesvědčen, že nikoliv. Jak zdejší soud uvedl několikrát výše, žalovaný se měl pouze zabývat důvody pro zrušení zadávacího řízení tak, jak je uvedl zadavatel, a tyto podrobit správní kontrole a to restriktivně tak, jak mu to ukládá ustálená judikatura. Jakékoliv další kroky žalovaného směřující ke konstatování nepodložených faktů, které navíc nejsou nijak důkazně zachycené ve spisovém materiálu, považuje zdejší soud za nadbytečné a jdoucí nad rámec pravomocí, který zákonodárce žalovanému svěřil. Jen a pouze zadavatel veřejné zakázky mohl (a měl) uvádět důvod pro zrušení zadávacího řízení a tyto důvody řádně podložit (např. doložit kvalifikovaný odhad, jaké by bylo využití obou přístrojů nejen vzhledem k městu Brnu, ale i k celému Jihomoravskému kraji či dokonce České republice; jestli by došlo k ohrožení čerpání finančních prostředků z Evropské unie při pořízení obou přístrojů atd.); tyto všechny argumenty však měl předložit samotný zadavatel v rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení, což neučinil; činí-li tak až žalovaný ve správním přezkumu, činí tak zcela nesprávně.

[25] Krajský soud tedy shrnuje a musí konstatovat, že uvedené žalobní námitky považuje všechny bezezbytku za opodstatněné a musel tedy rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

V. Shrnutí a náklady řízení

[26] S ohledem na vše výše uvedené, tedy při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, zdejší soud zjistil, že v dané věci došlo k vydání rozhodnutí, které je založeno na skutkovém stavu, který nemá oporu ve spisech, resp. je s nimi v rozporu a také došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které by mohlo vést k nezákonnému rozhodnutí ve věci samé. Soud tedy zrušil žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. b) a c) s.ř.s. Krajský soud věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém budou správní orgány vázány právními názory zdejšího soudu dle ustanovení § 78 odst. 5 s.ř.s.

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl úspěšný žalobce zastoupen advokátem, tak mu přísluší právo na náhradu nákladů řízení dle Vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění k datu podání jednotlivých podání (§ 15 advokátního tarifu), které představuje odměna za právní zastoupení advokátem (tarifní hodnota dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2013), a to za 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 advokátního tarifu (převzetí zastoupení, žaloba a replika) a 3x režijní paušál dle § 13 advokátního tarifu, celkově ve výši vyčíslené na částku 10 200 Kč, a dále pak zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Vše tedy celkem

vyčísleno na částku 13 200 Kč. Vzhledem k faktu, že zástupce žalobce ani přes výzvu soudu nedoložil své případné plátcovství DPH a soud nemá povinnost tuto skutečnost zkoumat *ex officio*, je náhrada nákladů řízení vypočtena, jako by plátcem DPH nebyl.

[28] Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 5 věta první s.ř.s., podle něhož osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z obsahu soudního spisu je zřejmé, že soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, která by byla spojena s finančními náklady, a tudíž bylo rozhodnuto tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. prosince 2014

JUDr. Jaroslava Skoumalová
předsedkyně senátu